

Din amintirile unui soldat

Când de acasă am plecat
Ziua bună am luat
Dela pomii înfloriți,
Dela dulcii mei părinți,
Dela grădina cu flori,
Dela frați, dela surori,
Dela câmp cu floricele,
Dela draga mea muere,
Dela grădina cu spini,
Dela prieteni și vecini.
Rămâneți cu Dumnezeu
Eu mă duc în drumul meu,
Eu mă duc în bătălie
Și nu știu, cine mai vie.
Când la Sebeș ajungeam
De război ne pregăteam;
Un căpitan el striga:
Dați, feciori, vă îmbrăcați,
După amiaz voi plecați
La Galiția în sus
Unde-i locul mai ascuns,
Pe dușman să-l alungăm,
Țara să ne apărăm,
După amiaz am plecat,
Trei zile neîncetat
In Galiția am intrat,
Ș'am văzut feciori pușcați,
Și noi toți ne-am întristat.
Căpitanul din grai grăia:
Ce-i feciori, ați întristat?
Doar nu ați venit la joc,
Ci mergeți cu toți în foc.
Trei zile am mărșăluit
Pe dușman l'am și găsit,
Când pe dușman l'am aflat
In »șfarmlinie« am intrat,
De pușcat ne-am apucat,
Dușmanul pica ca ploaia,
Ai noștri cădeau ca roaua,
Intr'o zi la prânzul mare
Vine un căpitan călare
Tot strigând în gura mare:
Dați feciori, nu vă lăsați,
Pe dușman de-l alungați.
Vine un plumb de cositor
Mă lovește într'un picior,
La spital am și plecat,
In spital mult nu am stat
Și la cadăr am plecat.

La cadăr când am intrat
La mars m'au și băgat
Și la Italia am plecat,
Patru luni eu iar am stat
Și 'ntro mână m'au pușcat.
Frunză verde, busioc
La Italia-i mare foc,
Frunză verde viorele
Acolo îi mare jele.
De-ar da bunui Dumnezeu
Să fie pe gândul meu,

Să se facă pace 'n țară
Să mai merg acasă iară,
S'aud oile zbierând
Și pe mândruța cântând.
Fetele din Zorlentul-Mare
Se roagă lui Dumnezeu
Să se facă pace 'n țară,
Să scape feciorii iară,
Că și lor li-s'a urît
Chică albă împletind.
Frunză verde viorele

Cleștele lui Mackensen

O revistă umoristică germană pu-
lică această caricatură, care înia-
tează pe războinicul rusofil din Româ-
nia, care voia cu orice preț să intre
în foc, și cum a fost apucat mai as-
tând scăpare în Moldova.

Pretul unui exemplar 10 fileri.

Le-a scris o mare jale
Că jani n-au mai venit.
Și el au bătrânit.

Florica de tulipan
Scrisă-i de un zorlentan,
Sergentul Ioan Mărean,
Timpăză veniți după în trei
Din regimentul patruzecisitrei

CU AVERE ȘI FARA AVERE

Domnișoara: Acum, când tata și-a
perdut averea, vrei să mă părăsești?
Înainte, totdeauna ai ținut să mă în-
credințezi, că fără mine n-ai putea trăi.
Cavalerul: Totul trebuie să încerc
ce omul în lume! Voiu să încerc și
asta acum.

E SCUZABIL...

Bărbatul: Îți vine, să-ți fii ure-
chile, când auzi ce note false scoate
cântărețul din harfă, jos în curte.

Sotia: Lasă-l, săracul. Nu vezi că-
lipsește un picior? E scuzabil!

GELOASA LA CULME.

Rozica: Știi tu, Mărioara, că Mizzi,
de când are de logonic pe locotenentul
aviator, a devenit geloasă la culme.

Mărioara: Zău așa, în fața ei,
nici nu mai cutez să mă uit în aer —
ea crede că-i caut locotenentul în ma-
șina lui de zburat.

Cuvinte ce nu trebuiesc uitate

În față dinți-ți albește
Și inima își înegrește.

Cine are vecini răi, se laudă singur.

Când eram la mama și eu știam să
cos: Mama împungea și eu trăgeam
acul.

Cine bate la poarta altuia, o să bată
și altul la poarta sa.

Cine cumpără pe datorie,
de două ori.

Scrie pe lumânare pentru neuitare,
Scrie pe ghiată până dimineață.

Nici usturoi am mâncat, nici gura
nu-mi pute.

Când îi dai, îi fată iapa, și când îi
ceri îi moare.

Te mângăie cu ghimpă.

Milă îmi e și de tine, dar de mine
mi se rupe inima.

Cămașa e mai aproape de piele.

Pentru un cui, pierzi potcoava.

Cu rudele să mănânci, să bei,
Daraveri să nu aibi cu ei.

Decât orb și călare, mai bine schiop
și pe jos.

Crește pui de șarpe să te muște.

Până nu m'oi vedea cununată,
Nu mă țiu că-s măritată.

Eu de făgăduieli am o ladă înde-
sată cu genunchele.

Ce folosește bolnavului patul de aur.

INSCRIPTIE PE O PIATRA DE MORMANT

Aci odihnește, Niculae Mecu.

A fost un mare vorbăret.

De aceea, scump drumet,

Pleacă de aci,

Căci altfel se ridică din mormant
Și stă la taifas cu tine.

Din Heine

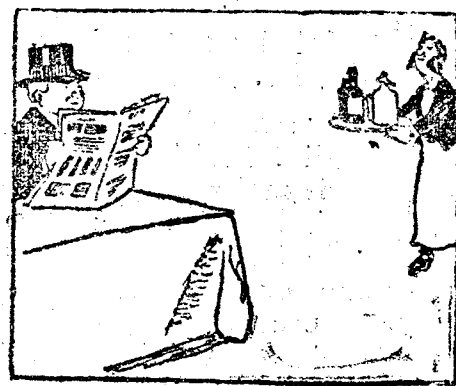
M-au dat obidei pradă
Așa ne îndurător,
Cu-a lor iubire ceștia,
Ceilalți cu ura lor.

Otravă 'n duminică
Mi-au pus, și 'n băutura
Cu-a lor iubire-o samă
Și-o samă cu-a lor ură.

Dar ea, ce vieții-mi dete
De iaduri un șirag,
Nu mi-a purtat nici ură
Și nu i-am fost nici drag.

OAMENI CUM SE CADE.

Introcăfenea.

Consumatorul (care se întoarce):
Te rog, chelnere, mi-am uitat aci, în
colț, bastonul cu mânerul de argint.

Chelnerul: Al d-tale, este basto-
nul acela? Tocmai domni de la masa
ceia se certau pentru el. Fiecare spu-
ne, că-i a lui.

DIN GROAPA ÎN PUT.

— Dimitrie poate fi vecel, că a dat
peste așa o muiere! Căci dânsa îl o-
prește cel puțin să-și risipească toată
averea.

— Cum asta? Cum procedează dânsa?

— Risipește ca singură averea asta.

— Am înțeles.

PLATEȘTE CU ALEAȘ MONEDA

Străinul (cătra un econom din sat): Dar ia spune, frate, la voi prostia nu pierе nici odată?

Economul: Nu, domnule, căci mеrеt trec străinii pînă satul nostru.

DIN POPOR

Feciorul Orbului

— Poveste —

Era odată un băiat rămas fără părinți, care plecă în lume să-și găsească și el pe cineva, unde să se adăpostească, că de bine, de rău, dacă măneci ziua, să ști unde tragi seara, iar bunul câștigat să-l ai unde păstra; aceluie el legat într'un colț de basma, fie schimbat într'o vită, ori vreun acaret.

Merge el, cât merge, și dă de un mocan care păzea niște oi.

— Bună ziua, moșule, ce mai faci, paști oile??

— Mulțumesc dumitale, nepoate, iaca mai omor și eu cele zile, pe care le mai am ca vai de mine; și când n'ai lumina ochilor, n'ai nimic. Dar așa dimineață, ce umbli prin locurile acestea?

— Ia de dragul păcatelor, moșule; — imi caut și eu un stăpân, că iaca, nici eu n'avui parte de părinți. Ce-mi zic acum: să rămân la cineva, că dacă n'oiu putea să-l slujesc la mult, cel puțin mi-ar da un sfat și tot e bun și acela, când îl ascultă omul.

— Dar cam ce fel de stăpân ai vrea? îl întrebă moșul.

— Ori cum ar fi, numai să-l văd că-i creștin cum se cade, că de muncit oiu putea eu munci, să-mi dea o bucățică de pâine.

— Dă, oiață mocanul, iaca n'ar fi lucru mare să rămâi la mine; dar cum îți spun: sînt orb și poate nu-ți voi plăce.

Băiatul mai stătu o leacă pe gânduri și grăi:

— Lasă, moșule, nu-ți nimic. Te-o vedea Dumnezeu și pe D-ta. Eu am să rămân aici, cămăndoi sîntem oameni noiociși.

Și din ziua aceea, băiatul a stat pe lângă moșneag, prinzându-i vorbele și ascultându-l ca un fecior adevătat. În deia o vreme, băiatul a început să-i zică mocanului, tată, iar anchiașul din

băiatul tatăl cel priceput și harnic, nu-l mai scotea.

Învățase să facă o mulțime de treburi și mai cu seamă meșteșugul mocănitului, îl știa acu, pe degete. Și după una venise și alta. Se deprinsese să cânte din fluier așa de frumos, că nu cred să-l fi întrecut glas de înger din cerul lui Dumnezeu. Iaca, pe asta, pui capul.

Într'o zi, zice băiatul:

— Tată, eu mă duc cu oile într'un loc.

— Dute, dragul tatei, — dar încotro?

— Pe moșia Zinelor, că țare am mai văzut iarbă frumoasă și apă de adăpat.

— Dă, dragul tatei, bine-s toate, dar mai întâi să știi, că-i lucru străin, de care nu trebuie să te atingi ca de foc; pe urmă îți mai spui că sănătos de pe moșia Zinelor n'ai să vii, că și eu, feciorul tatei cel priceput și harnic, am avut mîntea ta, și iacătămă-s acuma orb. Caută-ți de treabă și te astămpără pe innașul nostru, că-i destul de mare și pentru oi vei găsi iarbă destulă.

Băiatul se făcu că-l ascultă și plecă. Se îmbracă frumos și-și luă fluierul cu dănsul.

— Bir! oiață, bir... pe moșia Zinelor prea frumoase, unde-i iarbă fragedă, unde-i apă limpede și umbră destulă pentru de-amează. Bir, bir!

Și a ajuns. Și oile au început să pască voioase, iar feciorul moșului a prins să cânte din fluier.

— Ce cântecel! Las' că toate cântecel pe cari le știa erau frumoase, da unul era fără seamăn. Un cântec dulce, dulce, ca un fagur de miere și duios. Doamne, că zău! să fi fost de piatră și tot ai fi prins suflet în tine. Așa! Și la urmă cântecul acela, s'a schimbat încet-încetinel într'o horă mândră, că, iaca vă spun: s'o fi auzit două habe cu păr alb ca zăpada, mare lucru ar fi fost, dacă n'ar fi svîrlit furca șapte poște și nu s'ar fi prins amăndouă de mână.

Așa! Dar ce-ți zice dumneavoastră acuma, când tocmai Zinele acelea, auzind cântecul cel de zahăr al mocanului, iute-au ieșit din palatul lor și au purces spre pata albă de oi, care se vedea colo sub deal! Și ele veneau jucând, și băiatul cânta din ce în ce mai frumos și Zinele din ce în ce mai mult se aprindeau la horă, până când plocei crapă fluierul băiatului.

Chiu și vai pe Zine, că: nu mai ai băiete altul?

— Nu mai am, frumoase Zine, dar acuși imi fac altul.

Fuga la un copac gros. Iute scoate secura și-l despică în două de jos până aproape de vîrf, apoi zise:

— Veniți stăpânelor, și țineți de ici, că eu mă sui să desprind lezbele de sus și apoi să le retez dela rădăcină.

Zinele, iute puseră mîinile lor cele frumoase în despicătura copacului, dar feciorul mocanului dete drumul și fetele au rămas prinse.

Început-au ele să plîngă, început-au să se vîlcăreze, început-au la sfârșit să se roage de frumosul băiat al orbului să le dea drumul, dar el cătina

din cap și le spunea că nu, și nu, și nu.

— Și eu nu vă dau drumul de aici, ascultați-mă pe mine, și să mă credeți că nu vă dau, până nu mi-ați da înapoi ochii tatei, iar cea mai mititică dintre voi, va merge mireasă în casa tatei. Așa.

Amar se mai chinuiau bietele fete și se zvîrcoleau de durere, dar degeaba le-a fost toată rugămîntea, că băiatul sta de o parte și nici nu vrea să se uite la ele.

Și vremea trecea, și zînele credeau că doar-doar s'o îndupleca feciorul mocanului, dar s'au înșelat grozav. Iar când sta soarele de-o suliță pe zarea sfințitului, băiatul strigă:

— Bir, bir! oite tatei, oite, haideti acasă, și mîine vom veni din nou pe pămîntul zinelor, unde-i iarbă și apă și umbră destulă.

Iar zînele au început să plîngă, să plîngă de ai fi crezut că bocesc pe un mort care intră în mormînt.

Zina cea mititică și frumoasă ca o picătură de rouă, a fost slăbozită de chinuri, ca să meargă la castel, să aducă ochii moșului, să aducă hîrtie bună și pană de găscă pentru întărire de zapis.

Și s'a dus, și s'a întors și luînd mocănașul ochii lui tat'so, i-a pus bine; apoi s'a pus pe piatra putului și a scris slovele zapisului pe cum credea și el c'o fi mai bine. Iar zina cea tinăra a fost pusă să iscălească cu sînge din degetele ei, că merge de bună voie mireasă după dănsul. Și toate au iscălit pe rînd cu pana miuită în sînge, iar pe urmă li s'a dat drumul să meargă la castelul lor. Numai zina mireasă a rămas pe lângă frumosul ei.

Cu treboara asta, vremea venirei oilor la mulsoare, trecuse și orbul se pusese pe gânduri, dar repede s'a îmbucurat când a auzit țîlincele sunând. S'a bucurat el numai pentru atîta, dar când s'a văzut el stăpân pe ochi, când pe feciorul lui l'a văzut și l'a pipăit, când l'a aflat cu mireasa mândră lângă dănsul, cine știe cum o fi fost moșul de bucurie. Și cu zice: bine că l'a ținut Dumnezeu să nu-și iasă din miinți. Lesne moare omul de supărare mare, dar să te ferească Cel de sus și de prea mare bucurie.

Pe urmă, de bună seamă, că feciorul s'a nuntit cu zina lui și mult mă doare inima că nu vă pot spune acum ce fel de nuntă a fost aceea, la care s'a adunat toată mocănimia de pe lume, în frumosul palat de țară, deprinsă și cu meșteșug în păcate de astea.

SI ASTA ERA O PIEDICA

Maria: De ce, soro, n'ai luat servitoarea ce ț-am trimis-o, când ț-am spus că e tare vrednică. Nu ț-a plăcut?

Elena: Bine, dragă, ce piedică era la mijloc. Soțul meu se numeste Romeo, iar numele servitoarei e... Iulia. Apoi așa ceva — nu se poate, într'o stăpân și slugă...

GLUME

PENTRU SATISFACEREA VANITĂȚII

Poetul june: Foarte mult, vă rog, domnule redactor, să-mi publicați poezia mea, căci tare aș dori să-mi văd odată numele tipărit în foaie.

Redactorul: Apoi, și'n alt chip îți poți împlini dorința. Publică un anunț în ziar.

UNCHIUL PREVAZATOR

Fotograful: Dar domnule, faci o mutră prea acră, supărată, morăcănăoasă.

Unchiul: Asta cu intenție. Căci fotografia ce o faci e pentru nepotul meu. Dacă dânsul ar vedea o față zîmbitoare, — îndată mi-ar cere multe scrisoare — părăluțel!

CUM RASPUNDE MIRELE

Mireasa (către prietena ei): Inchipuie-ți dragă, cât de greșit mă înțelegi mirele. Alaltăieri, i-am telegrafiat:

»De ce nici o veste? Sînt disperată. De două zile n'am mâncat nimic!»

Și ce răspuns, crezi că am primit? ...Un pachet cu cărnați...

ȘI INTR'UN CAZ ȘI-N ALTUL

— Să știi, bărbate, că dacă n'ai să-mi cumperi rochia cea de mătăasă — am să mă întorc la părinții mei.

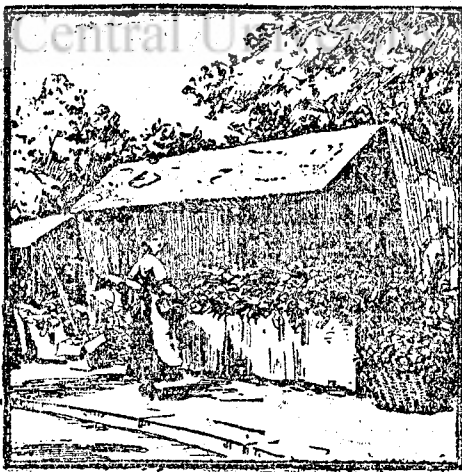
— În cazul ăsta, vouă trebuie să-ți cumpăr o rochie de drim?

HOTUL CARE IARTA PE JUDECATOR

Hotul A: Dar bine, nătărăule, cum ai primit acum osânda de 6 luni, cînd de data asta chiar nu ești de loc vinovat.

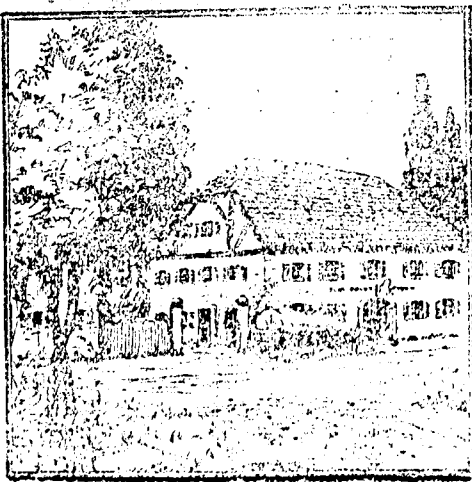
Hotul B: Ce-au hotărât judecătorii, e bine hotărât! De câte ori m'au achitat, și atunci cînd n'am fost nevinovat!

GHICITURI

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați!

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați!

Editor și redactor responsabil: D. Birăuțiu
Tipografia »Poporul Român«, VII, Ulița-puta 36.

A apărut

Calendarul „Poporului Român” pe 1917

Aducem o veste plăcută abonaților și cititorilor noștri: »Calendarul Poporului Român« cel mai căutat calendar de români din Ungaria, a ieșit de sub tipar — și e un frumos volum de 136 pagini. Ținând seamă de marele interes ce-l arată publicul nostru Calendarului »Poporului Român« — direcțiunea acestei întreprinderi a căutat de data asta să facă din acest calendar un adevărat muzeu de ilustrații actuale — o culegere de cele mai interesante chipuri în legătură cu evenimentele mari ale zilei.

Deși totul s'a scumpit în aceste timpuri de război, — editura Calendarului nu s'a arătat zgîrcită ei cu mari chefulici a comandat 62 cișeie frumoase care împodobesc Calendarul.

Iată aci titlurile celor mai interesante cișeie cu text:

1. Învățătorul român care învață carte pe soldații anatabeji.
2. Ne scriu raniții.
3. Soldat român în timpul serviciului de telefonist pe front.
4. Corul de bănașeni din reg. 43 de infanterie din Jicin.
5. Un grup de frumoși ostași români.
6. Eroii noștri: Vasile Stănariul din Bistrița-Năsăud.
7. Raniți români în grup.
8. Prințul Rupprecht de Bavaria apărătorul frontului german dela Somme.
9. Reprezentanții Ententei ieșind de la un Consiliu de război.
10. Cum sînt coborâți raniții din munții Tirolului de pe frontul italian.
11. Soldați bulgari și germani într'un sat sîrb.
12. Monastir, visul sîrbilor.
13. Prințul moștenitor Alexandru al Serbiei cu sora lui.
14. Sufletul prizonierului rus.
15. Cum și-au construit francezii tranșeele lor.
16. Și România a intrat în război. — Familia regală română.
17. Un grup de conducători politici români.
18. Pe unde au trecut Români: Vederi din Brașov și Csiksereda.
19. Podul de peste Cernavoda.
20. Comandanții armatei contra României: Falkenhayn și Mackensen.
21. Marile invenții în timpul războiului.
22. Italienii și timpul ploios.
23. Tipuri din Bucovina.
24. Morții celebri din anul 1916.
25. Noul Mitropolit: Vasile Mangra.
26. Din tragediile războiului.
27. 4 Hărți cu diferite fronturi.
28. Spațiul nu ne permite să dăm aci toată lista chipurilor din calendar.

Iată acum și ceva din cuprinsul interesant al materialului calendaristic:

1. Cine plătește scumpetea. (O poveste complicată și tristă).
2. Cite s'au iscodit în timpul războiului. — (Ploaia de foc. Improșcarea lichidului. Sioară și saci de hârtie. etc.)
3. Învățăm înțele bătaiei dela Verdun.
4. Fotografiera Poloniei.
5. Cum au deplăns poezii războinici români cu Goga în frunte neutralitatea României.
6. Cele zece porunci doctoricești ale militarului în război.
7. Statele neutrale și războiul.
8. Zeci de glume vin apoi și un bogat material calendaristic.

Cuprinsul acesta variat și interesant, prevăzut cu zeci de ilustrații — face ca toată lumea românească să se prevadă de cu vreme cu un Calendar al »Poporului Român«.

Prețul unui exemplar este de 60 fileri, plus portul poștal 10 fileri.

Cei cari vor să comande mai multe exemplare vor capta următoarele înlesniri:

Pentru 30 exemplare 10% rabat

Pentru 50 exemplare 20% rabat

Pentru 100 exemplare în sus 25% rabat

Administrația nu ia garanția dacă calendarul se pierde în urma trimiterii nerecomandate.